

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De Tovenaar van Oz: Glinda de Goede Heks vervult Dorothy's Wens (23/24)

Maar voordat ze Glinda gingen opzoeken, werden ze naar een kamer van het kasteel gebracht, waar Dorothy haar gezicht waste en haar haar kamde, en de Leeuw het stof uit zijn manen schudde, en de Vogelverschrikker zichzelf in zijn beste vorm klopte en de Houthakker zijn blik poetste en zijn gewrichten smeerde.

Toen ze allemaal behoorlijk toonbaar waren, volgden ze het soldaatmeisje naar een grote kamer waar de heks Glinda op een troon van robijnen zat.

Ze was, in hun ogen, zowel mooi als jong. Haar haar was dieprood van kleur en viel in golvende krulletjes over haar schouders. Haar jurk was zuiver wit, maar haar ogen waren blauw en ze keken vriendelijk naar het kleine meisje.

"Wat kan ik voor je doen, mijn kind?" vroeg ze.

Dorothy vertelde de Heks haar hele verhaal: hoe de tornado haar naar het Land van Oz had gebracht, hoe ze haar metgezellen had gevonden en over de prachtige avonturen die ze hadden meegemaakt.

"Mijn grootste wens nu," voegde ze eraan toe, "is om terug te gaan naar Kansas, want tante Em zal zeker

denken dat mij iets vreselijks is overkomen, en daar zal ze lang over rouwen; en tenzij de oogst dit jaar beter is dan vorig jaar, weet ik zeker dat oom Henry dat niet kan betalen."

Glinda boog zich naar voren en kuste het lieve, naar boven gerichte gezicht van het vriendelijke kleine meisje.

"Zegen je lieve hart," zei ze, "ik weet zeker dat ik je kan vertellen hoe je kan terugkeren naar Kansas." Toen voegde ze eraan toe: "Maar als ik dat doe, moet je mij de Gouden Helm geven."

"Graag!" riep Dorothy uit; "de Gouden Helm heeft nu geen enkel nut meer voor mij, en wanneer jij de helm hebt, kun jij nu de Gevleugelde Apen drie keer bevelen."

"En ik vermoed dat ik hun hulp juist die drie keer nodig zal hebben," antwoordde Glinda glimlachend.

Dorothy gaf haar toen de Gouden Helm, en de Heks zei tegen de Vogelverschrikker: "Wat ga jij doen wanneer Dorothy weg is?"

"Ik zal terugkeren naar de Stad van Smaragd," antwoordde hij, "want Oz heeft mij tot heerser gemaakt en de mensen houden van mij. Het enige waar ik me zorgen over maak, is hoe ik de heuvel van de Hamerkoppen moet oversteken."

"Door middel van de Gouden Helm zal ik de Gevleugelde Apen opdragen je naar de poorten van de Smaragdgroene Stad te dragen," zei Glinda, "want het zou zonde zijn om het volk van zo'n geweldige heerser te beroven."

"Ben ik echt zo geweldig?" vroeg de Vogelverschrikker.

"Je bent ongebruikelijk," antwoordde Glinda.

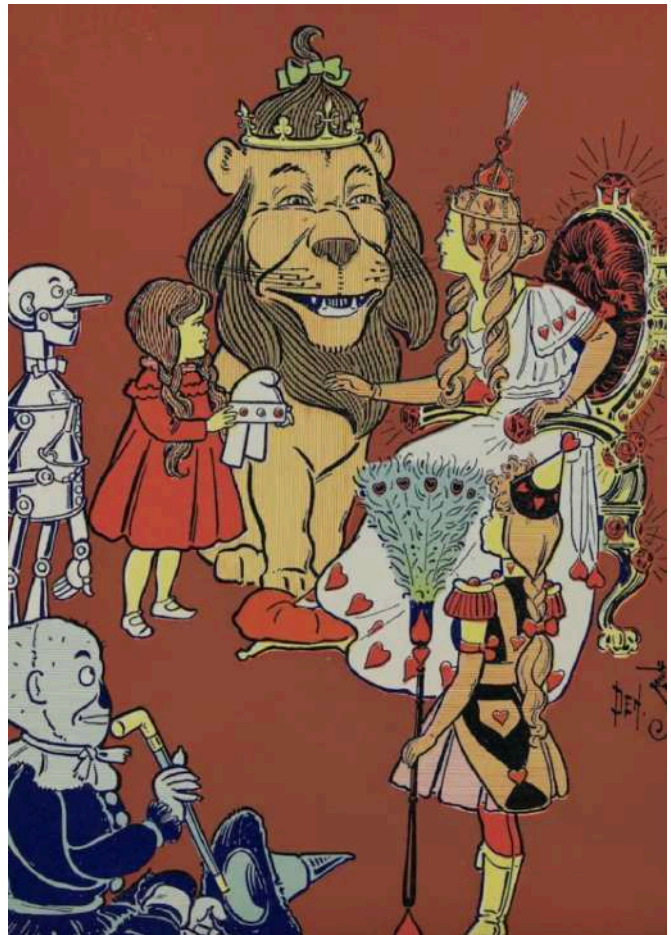
Ze wendde zich tot de Blikken Houthakker en vroeg: "Wat ga jij doen wanneer Dorothy dit land verlaat?"

Hij leunde op zijn bijl en dacht even na. Toen zei hij: "De Winkies waren erg aardig voor me en wilden dat ik over hen zou regeren nadat de Boze Heks stierf. Ik ben dol op de Winkies, en als ik weer terug zou kunnen keren naar het Land van het Westen, zou ik niets liever willen dan voor altijd over hen te regeren."

"Mijn tweede bevel aan de Gevleugelde Apen," zei Glinda, "zal zijn dat ze je veilig naar het land van de Winkies brengen. Je hersenen zijn misschien niet zo groot als die van de Vogelverschrikker, maar je bent echt slimmer dan hij - tenminste als je goed geolied bent - en ik weet zeker dat je verstandig en goed over de Winkies zult regeren.

Toen keek de heks naar de grote, ruige Leeuw en vroeg: "Wat zal er van jou worden wanneer Dorothy naar haar eigen huis is teruggekeerd?"

"Achter de heuvel van de Hamerkoppen," antwoordde hij, "ligt een groots, oud bos, en alle dieren die daar leven hebben mij tot hun koning gemaakt. Als ik maar

terug kon naar dit bos, zou ik daar mijn leven heel gelukkig doorbrengen."

"Mijn derde opdracht aan de Gevleugelde Apen," zei Glinda, "zal zijn om jou naar je bos te dragen. Nadat ik de krachten van de Gouden Helm heb opgebruikt, zal ik het aan de Koning der Apen geven, zodat hij en zijn bende daarna voor altijd vrij kunnen zijn."

De Vogelverschrikker en de Blikken Houthakker en de Leeuw bedankten de Goede Heks voor haar vriendelijkheid; en Dorothy riep uit:

"Jij bent zeker zo goed als je mooi bent! Maar je hebt me nog niet verteld hoe ik terug kan keren naar Kansas."

"Jouw zilveren schoenen zullen je over de woestijn dragen," antwoordde Glinda. "Als je hun macht had gekend, had je vanaf de allereerste dag dat je naar dit land kwam, terug kunnen gaan naar je tante Em."

"Maar dan had ik mijn geweldige hersenen niet gehad!" riep de Vogelverschrikker. "Ik had mijn hele leven in het maïsveld van de boer door moeten brengen."

"En ik had mijn vriendelijke hart niet kunnen hebben", zei de Blikken Houthakker. "Ik had tot het einde van de wereld in het bos moeten blijven staan en roesten."

"En ik had voor altijd als lafaard moeten leven," verklaarde de Leeuw, "en geen enkel dier in het hele bos zou een goed woord over mij hebben gezegd."

"Dat is allemaal waar," zei Dorothy, "en ik ben blij dat ik voor deze goede vrienden nuttig heb kunnen zijn. Maar nu ieder van hen heeft gekregen wat hij het meest verlangde, en ieder gelukkig is met het hebben van een

koninkrijk om over te regeren, denk ik dat ik nu echt graag terug zou willen naar Kansas."

"De Zilveren Schoenen," zei de Goede Heks, "hebben wonderbaarlijke krachten. En een van de meest merkwaardige dingen aan hen is dat ze je in drie stappen naar elke plek ter wereld kunnen brengen, en elke stap wordt in een oogwenk gezet. Het enige wat je hoeft te doen is de hakken drie keer tegen elkaar te slaan en de schoenen opdracht te geven je te brengen daar waar je maar heen wilt."

"Als dat zo is," zei het kind blij, "zal ik hen vragen mij onmiddellijk terug te brengen naar Kansas."

Ze sloeg haar armen om de nek van de Leeuw, kuste hem en klopte teder op zijn grote kop. Toen kuste ze de Blikken Houthakker, die zo hard huilde dat het gevaarlijk was voor zijn gewrichten. Vervolgens omhelsde ze het zachte, met stro gevulde lichaam van de Vogelverschrikker met haar armen in plaats van zijn geschilderde gezicht te kussen, en merkte dat ze zelf ook huilde bij dit treurige afscheid van haar liefhebbende kameraden.

Glinda de Goede Heks stapte van haar robijnrode troon af om het kleine meisje een afscheidskus te geven, en Dorothy bedankte haar voor alle vriendelijkheid die ze aan haar vrienden en haar had getoond.

Dorothy nam Toto nu plechtig in haar armen, en na nog een laatste keer afscheid te hebben genomen van iedereen, klapte ze de hakken van haar schoenen drie keer tegen elkaar en zei:

"Breng me naar huis, naar tante Em!"

Onmiddellijk zweefde ze door de lucht, zo snel dat ze alleen maar de wind kon zien of voelen die langs haar oren floot.

De Zilveren Schoenen deden slechts drie stappen en toen bleef ze zo plotseling staan dat ze een paar keer over het gras rolde voordat ze wist waar ze was.

Maar uiteindelijk ging ze rechtop zitten en keek om zich heen.

"Allemachtig!" riep ze uit.

Want ze zat op de uitgestrekte prairie van Kansas, en vlak voor haar stond de nieuwe boerderij die oom Henry had gebouwd nadat de tornado de oude had weggevaagd. Oom Henry was de koeien aan het melken op het erf, en Toto was uit haar armen gesprongen en rende naar de schuur, woest blaffend.

Dorothy stond op en merkte dat ze op kousen stond.

Want de Zilveren Schoenen waren tijdens haar vlucht door de lucht afgevallen en voor altijd verloren gegaan in de woestijn.